

A Magunk szerelme címmel 1913-ban megjelent kötetben olvasható néhány a leg súlyosabb Ady-versek közül: az Elbocsátó szép üzenet, a Barangolás az országban, az Új, tavaszi seregszemle, A tűz csiholója. Forradalom jön, és készül a háború is – a sötét látomások ellenére ez az eljövendő győzelem prófétájának hangja. Kezdődjék vele az 1913-as évhez kapcsolódó körképünk! – (H. A.)

ADY ENDRE

Mi kacagunk utoljára

Csitt, kuss, mert háboru lesz,
Így szólanak a belül-háborgóknak
S félek, hogy nyílt tengeren
Megáll a hős, rakétás, büszke csónak,
Mely armadákat elsülyesztne.

Hát hozzák a háborút,
Hát vigyék el mészárszékra a testünk.
És mégis csak mink vagyunk,
Kik megdöglünk, de kik semmit se veszünk
S csónakunk dagad Albatrosszá.

Mi parancsolók vagyunk,
Lelkünk redőnye néha leeresztve,
Hős csónakunk néha áll,
De mink fogjuk váratlanul keresztbe
Dönteni nagyurak számítását.

Csináljanak háborut,
A mi örök háborunk sokkal később.
Nekünk öntik a csodát
Emberei a büszke ember-észnek.
És mi kacagunk utoljára.